

Jussi ja orava

Lapissa sattuu uskomattomia asioita. Siellä muuttuvat vanhat jätkät poroiksi ja nuoremmat vähemmistökommunisteiksi.

Suorastaan legendaarisen maineen on saavuttanut jätkä, jota kutsuttiin nimellä Tenni-Jussi.

Kerran Tenni-Jussi oli savotassa Urho Kekkosen kansallispuistossa. Oli siinä yksikseen myrskyltä säästyneitä keloja kaatelemassa, kun yhtäkkiä huomasi ekorren pesän korkealla petäjän latvassa. Hentomielisenä miehenä Tenni-Jussi ei raskinut ryhtyä petäjää kaatamaan, vaan pisti kirveen puun juurelle ja lähti kiipeämään ylös tuodakseen oravaparan sieltä alas.

Vaan kuinka kävikään. Kun Tenni-Jussi oli puun latvassa ja aikoi juuri ottaa kurren huostaansa tämä livahtikin ovelasti rungon toista puolta alas. Tenni-Jussi jäi männyn nokkaan kummisaan, kun orava sieppasi kirveen ja kaatoi puun alta pois.

Vaikka Jussi olikin tunnetusti kovapäinen, hän sen verran sekosi puun rymähtäessä maahan, että ekorre pääsi yllättämään ja mäjäytti vielä Jussia kirveellä päähän.

No, Tenni-Jussi nousi ylös, puisteli enimmäkseen lumet hartioiltaan ja alkoi sovittelua pipoa päähänsä. Eihän se sopinut, kun kirves jökötti päässä hamaraa myöten. Jussi katsoi taskupeiliin, totesi tilanteen ja lausui kuolemattomat sanansa: "Kommunistin ja kommunistin välinen ero on häilyvä kuin kirveellä piirretty viiva."

Sitten Jussi kaivoi esille moottorisahansa ja aikoi sillä lyhentää kirvesvartta sen verran että pipo mahtuisi. Sattui kuitenkin saha jäisestä varresta lipsahtamaan, ja menikin Jussin kaula poikki. Hän ajatteli, että hankala olisi töitä päättömänä jatkaa, ja lähti pää kainalossa talsimaan savotan sairastuvalle.

Valitettavasti savotan ainoaa lääkäriä, huumorimiehenä tunnettua tohtori Kempista, alkoi niin kovasti naurattaa, että hän tikahtui siihen paikkaan nähdesään miehen tulevan irtopään kanssa ompelua pyytelemään.

Silloin Tenni-Jussi sieppasi neulan ja langan lääkärivainaan kourasta ja kuroi päänsä itse kiinni. Kiireessä se tuli väärin päin, takaraivo eteen, muttei Tenni-Jussi viitsinyt ruveta sitä

enää korjaamaan, kun sauma oli kumminkin siisti.

Muut jätkät vähän vierastivat Tenni-Jussia aluksi, mutta ajan oloon tottuivat. Kun sitten lähestyminen toisensa jälkeen oli käynyt Helsingissä herrojen puheilla, eikä ollut saanut juuri minkäänlaista vastakaikua, ruvettiin miettimään Tenni-Jussin lähettämistä. "On se niin erikoinen, että se huomataan", sanottiin.

Niin lähti Tenni-Jussi tapamaan työvoimaministeriä. Epähuomiossa Jussi, joka ei eteensä nähnyt, erehtyi ovista ja osui Kalevi Kivistön huoneeseen. Sattui siinä tulemaan pääsihteerin Juri Andropovkin SKDL:n vieraaksi kohta perään ja alkoi ystävällisesti kätellä Tenni-Jussia ja kysellä että mitäs sulle kuuluu ja vieläkö se kirves päässä vaijaa.

Sitten hän kääntyi oppaidensa puoleen, osoitti Kivistöä ja kysyi kuuluvalla äänellä: "Vaan kuka se on tuo toinen mies, tuo omituisen näköinen tuossa Tenni-Jussin vieressä?" Kukaan ei tuntenut, ja niin joutui Jussi junailemaan koko vierailun.

Siitä lähtien Tenni-Jussi on pantu aina asialle, kun on pitänyt lähteä Helsinkiin jotakin toimittelemaan. Maine on vain kasvanut ja jutut lisääntyneet. Niinkuin sekin, kun Tenni-Jussi lähti kansanedustajaksi sellaisella kiireellä, että äänetkin tulivat vasta pari kuukautta perässä ja vaalilistat eivät ole valmiina vielä. Tai kun SKP:n Lapin piiri rupesi leuhkimaan Jussin kuullen, että he pystyvät ostamaan vaikka koko Lapin, johon Jussi vain urahti: "Van mie kun en myö."